

รายงานวิจัย
การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

นางสาวสุดารัตน์ สังข์เมือง
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุภารัตน์ สังข์เมือง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ที่ปรึกษาวิจัย นางสาววิณีพรรณ แซ่เซ้ , นางนิรมล ดีแก้ว
โรงเรียน โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง ใช้รูปแบบในการวิจัย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบบอย่างง่าย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ดีขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน รวมทั้งคณะผู้บริหารของโรงเรียนที่ได้ให้การสนับสนุนให้คุณครูได้ทำการวิจัย เพื่อให้เล็งเห็นถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหานั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวสุตารัตน์ สังข์เมือง
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๑
ขอบเขตของการวิจัย	๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑-๒
กลุ่มตัวอย่าง	๒
สมมติฐานในการวิจัย	๒
ตัวแปรที่ศึกษา	๒
แนวทางในการดำเนินการวิจัย	๒
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๒
นิยามศัพท์เฉพาะ	๒
บทที่ ๒ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓
ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย	๓
หลักเกณฑ์ในการอ่าน	๓
จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย	๔
มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย	๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖
กลุ่มเป้าหมาย	๖
วิธีดำเนินการ	๖
วัตถุประสงค์	๖
วิธีการรวบรวมข้อมูล	๖
การวิเคราะห์ข้อมูล	๗
บทที่ ๔ การวิเคราะห์และอภิปรายผล	๘-๙
บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๑๐
ภาคผนวก	
ตัวอย่างแบบทดสอบ	

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นพื้นฐานของการศึกษาในทุกแขนงสาขา และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะในขณะนี้วิทยาการและ เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ามากขึ้น ดังนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทักษะการอ่าน เพื่อการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ต้องอ่านได้คล่อง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อการแสวงหาความรู้อย่างหลากหลาย สามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารได้ทันที เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เมื่ออ่านมากก็ยิ่งทำให้ได้รับความรู้มาก ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องให้ความสำคัญฝึกฝนกันอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่การศึกษาคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคตลอดจนถึงข้อความ ครูผู้สอนได้เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญ จึงได้ทำการศึกษาเรื่องการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เพื่อที่จะหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ในวิชาภาษาไทย๕ (๒๒๓๑๐๑) ครูผู้สอนได้คำนึงถึงความสามารถของการอ่านออกเสียง คำในภาษาไทยของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียนและเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียน ทุก ๆ รายวิชา ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ตำบลห้วยนาง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ บางส่วนนั้นประสบปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาไทยของนักเรียนให้มากขึ้น โดยเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ใช้เวลาว่างของนักเรียน ให้เกิดประโยชน์ สำหรับนักเรียนบางคนที่ยังอ่านออกเสียงไม่ชัดเจนและแบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้องให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง
๒. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓
๓. เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง

ประโยชน์ของการวิจัย

พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ คน ให้มีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนในภาคเรียนที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่

จำนวน ๒ ห้องเรียน รวม ๕๔ คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ที่เรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาต่ง กระบี่ ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเลือกห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑ ห้องเรียน รวม ๒๖ คน

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น หลังจากใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

ตัวแปรที่ศึกษา

๑. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
๒. ตัวแปรตาม คือ ทักษะพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

แนวทางในการดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาปัญหาและกำหนดปัญหา
๒. ตั้งสมมติฐานและหาวิธีการแก้ปัญหา
๓. รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือในการวิจัย
๔. เก็บข้อมูล วิเคราะห์และแปลความหมาย
๕. สรุป และเขียนรายงานการวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ คน มีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยดีขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. พัฒนา หมายถึง ทำให้เจริญขึ้น, ทำให้ดีขึ้น
 ๒. ทักษะ หมายถึง ความสามารถ, ความถนัด, ความชำนาญ, ฝีมือลายมือ, ความสามารถเฉพาะ
 ๓. แบบฝึก , แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย มีทั้งหมด ๓ ชุด
- แบบฝึก

บทที่ ๒

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยแก้ว
๒. การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยกรอง

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

๑. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทั่วไป
๒. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว
๓. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและถ่ายทอดอารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย อาจแบ่งตามลักษณะคำประพันธ์ที่นำมาอ่านได้ ๒ ประเภท ดังนี้

๑. ร้อยแก้ว หมายถึง ข้อความที่เรียบเรียงอย่างสละสลวย ถูกต้องตามหลักภาษาแต่ไม่กำหนดข้อบังคับคำตามฉันทลักษณ์

๒. ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง ซึ่งทำให้เกิดความไพเราะจากเสียงสัมผัส จังหวะ และเสียงหนักเบาตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด เช่น กลอน กาพย์ โคลง ร่าย ฉันท์ เป็นต้น

การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้วและร้อยกรองมีแนวทางการอ่านที่แตกต่างกันตามลักษณะ ของคำประพันธ์ เราจึงควรศึกษาและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทั่วไป
 - ๑.๑ อ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
 - ๑.๒ อ่านให้ดังพอที่ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง
 - ๑.๓ อ่านให้เป็นเสียงพูดโดยธรรมชาติ
 - ๑.๔ รู้จักทอดจังหวะและหยุดหายใจเมื่อจบข้อความตอนหนึ่ง ๆ
 - ๑.๕ อ่านให้เข้าลักษณะของเรื่อง เช่น บทสนทนา ต้องอ่านให้เหมือนการสนทนากันอ่านคำบรรยายพรรณนาความรู้สึก หรือปาฐกถาก็อ่านให้เข้ากับลักษณะของเรื่องนั้น ๆ
 - ๑.๖. อ่านออกเสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุหรือโกรธ ก็ทำเสียงแข็ง หรือเร็ว ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคร่ำครวญ อ่อนวอน ต้องอ่านให้ถูกต้อง
 - ๑.๗. ถ้าเป็นเรื่องร้อยกรองต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

๑.๗.๑ สัมผัสครุ ลหุ ต้องอ่านให้ถูกต้อง

๑.๗.๒ เน้นคำรับสัมผัสและอ่านเอื้อสัมผัสใน เพื่อเพิ่มความไพเราะ

๑.๗.๓ อ่านให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองนิยม ตามลักษณะของร้อยกรอง

๒. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว ดังนี้

๒.๑ ก่อนอ่านควรศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจ โดยศึกษาสาระสำคัญของเรื่องและข้อความทุกข้อความเพื่อที่จะแบ่งวรรคตอน ในการอ่านได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ อ่านออกเสียงดังพอเหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง ให้ผู้ฟังได้ยินทั่วกัน ไม่ดัง หรือค่อยจนเกินไป

๒.๓ อ่านให้คล่อง ฟังรู้หูและออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ชัดถ้อยชัดคำ โดยเฉพาะตัว ร ล หรือคำควบกล้ำ ต้องดัดให้ชัดเจน

๒.๔ อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติที่สุด

๒.๕ เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของใจความ ใช้เสียงและจังหวะ ให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุ อ่อนหวาน จริงจัง โกรธ เป็นต้น

๒.๖ อ่านออกเสียงให้เหมาะกับประเภทของเรื่อง รู้จักใส่อารมณ์ให้เหมาะสม ตามเนื้อเรื่อง

๒.๗ ขณะทีอ่าน ควรสบสายตาสู่ผู้ฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ

๒.๘ การอ่านในที่ประชุม ต้องจับหรือถือบทอ่านให้เหมาะสมและยืนทรงตัวในท่าที่สง่า ๓. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง ดังนี้

๓.๑ ศึกษาลักษณะบังคับของคาบ ประพันธ์แต่ละชนิด ที่จะอ่านให้เข้าใจแจ่มแจ้ง เช่น การแบ่งจังหวะ จำนวนคำ สัมผัส เสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา เป็นต้น ๓.๒ อ่านให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ

๓.๓ อ่านออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ

๓.๔ อ่านออกเสียงดังพอสมควรที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วถึง ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป

๓.๕ อ่านมีจังหวะ วรรคตอน รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียง หรือหลบเสียง

๓.๖ คำที่รับสัมผัสกัน ต้องอ่านเน้นเสียงให้ชัด

๓.๗ อ่านเอื้อสัมผัสในเพื่อเพิ่มความไพเราะ

๓.๘ คำที่มีพยางค์เกินให้อ่านเร็วและเบา เพื่อเสียงไปตกอยู่พยางค์ที่ต้องการ

๓.๙ มีศิลปะในการใช้เสียง รู้จักเอื้อนเสียงให้เกิดความไพเราะ และใช้เสียงแสดง ความรู้สึกให้เหมาะกับข้อความ เพื่อรักษาบรรยากาศของเรื่องที่อ่าน

๓.๑๐ เมื่ออ่านถึงตอนจะจบบทต้องเอื้อนเสียงให้ทอดจังหวะใช้ช้าลง จนกระทั่งจบ

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. เพื่อให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

๒. เพื่อให้รู้จักใช้น้ำเสียงบอกอารมณ์และความรู้สึกให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

๓. เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

๔. เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน

๕. เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน

๖. เพื่อเป็นการรับสารและส่งสารวิธีหนึ่ง

มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. การใช้น้ำเสียง คือควรพิจารณาใช้น้ำเสียงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่ควรดัดเสียง จนฟังไม่เป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจทำความเข้าใจเนื้อหาไม่ตรงกับเจตนาของผู้อ่านรวมถึงการดัดเสียง จนเกินงาม ก็อาจสร้างความรำคาญแก่ผู้ฟังได้

๒. มีบุคลิกภาพที่ดีคือการจัดระเบียบท่ายืน หรือท่านั่งให้เหมาะสมไม่หลุกหลิก และไม่ควรร่ายรำ ขยับร่างกายจนเกินไป หรือก้มหน้าก้มตาอ่านจนไม่สนใจผู้ฟัง

๓. ควรสังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง คือสังเกตว่าผู้ฟังสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวตามผู้อ่าน ทันหรือไม่ รวมถึงสังเกตว่าผู้ฟังให้ความสนใจมากน้อยเพียงไร แล้วจึงปรับเปลี่ยน – ลดความเร็ว ในการอ่าน ถ้าน้ำเสียง เป็นต้น เพื่อตึงให้ผู้ฟังกลับมามีส่วนร่วมกับผู้อ่าน

๔. ไม่ควรแสดงอารมณ์โมโห หงุดหงิด ฉุนเฉียว หรือใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ ว่ากล่าวตักเตือน เมื่อเห็นว่าผู้ฟังไม่สนใจ หรือพูดคุยนางเสียงดัง หากแต่ควรรู้จักระงับอารมณ์ และอาจถามผู้ฟัง เพื่อปรับปรุง

บทที่ ๓ การดำเนินวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ คน

วิธีดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ในเวลาเรียน แล้วเลือกนักเรียนที่มีปัญหามาพัฒนา ทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นอกเวลาเรียน

๒. วางแผนการทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว จำนวน ๓ ชุด และระยะเวลาในการปฏิบัติ

วัตถุประสงค์

๑. จัดทำแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว จำนวน ๓ ชุด

๒. จัดเก็บข้อมูล

๓. นำผลที่ได้มาบันทึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว

วิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

๑. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้วให้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา ๓ วันดังนี้

๑.๑ วันพุธที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ก่อนการฝึก

๑.๒ วันพุธที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๑

๑.๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๒

๑.๔ วันศุกร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๓

๑.๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย หลังการฝึก

๒. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละครั้งนั้น กระทำการวิเคราะห์โดยนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าร้อยละโดยใช้สูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\bar{x}}{N} \times 100$$

โดยที่ $\bar{x}$ แทน คะแนนที่ได้
N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง
N แทน จำนวนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑. การหาค่าเฉลี่ย

๒. การหาค่าร้อยละ การวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษากลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ คน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทย จำนวน ๓ ชุด จากการบันทึกผลสามารถวิเคราะห์ผลเป็นตาราง ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔คนภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทย จำนวน ๓ ชุด จากการบันทึกผลสามารถวิเคราะห์ผลเป็นตาราง ได้ดังนี้

ที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนน ก่อนฝึก	ผลการทำแบบฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทย									
			แบบฝึกชุดที่ ๑			แบบฝึกชุดที่ ๒			แบบฝึกชุดที่ ๓			คะแนน หลังฝึก
			ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	
๑.	เด็กชายกนดร์พี กาญจลอด	๔	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๓	๓	๖	๕
๒.	เด็กชายก้องภพ ศุภศรี	๓	๔	๓	๗	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๔
๓.	เด็กชายชยพล นิลเถื่อน	๔	๔	๓	๗	๓	๔	๗	๓	๔	๗	๕
๔.	เด็กชายไชยภัทร อ่อนชาติ	๓	๓	๔	๗	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๔
๕.	เด็กชายญาณพัฒน์ นวลจันทร์	๔	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๓	๖	๕
๖.	เด็กชายณัฐกิตติ์ พูลสวัสดิ์	๔	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๕
๗.	เด็กชายธนภัทร ปานประยูร	๓	๓	๔	๗	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๔
๘.	เด็กชายธนวัฒน์ แซ่ห้อง	๓	๔	๓	๗	๓	๓	๖	๔	๔	๘	๔
๙.	เด็กชายธนาภัทร แก้วเกื้อ	๓	๔	๓	๗	๓	๔	๗	๓	๔	๗	๔
๑๐.	เด็กชายวริศ เมืองราช	๔	๓	๓	๖	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๕
๑๑.	เด็กชายศุภวิชญ์ สุขรัตน์	๓	๔	๓	๗	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๕
๑๒.	เด็กชายสิริวิชญ์ อาศัยญาติ	๔	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๕
๑๓.	เด็กชายเอกดนัย ไกรเทพ	๓	๓	๔	๗	๔	๕	๙	๓	๔	๗	๔
๑๔.	เด็กชายอนุพงศ์ คงคิด	๔	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๓	๖	๕
๑๕.	เด็กชายธนาธิป ทวีกุล	๔	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๓	๖	๕

ที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนน ก่อนฝึก	ผลการทำแบบฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทย									คะแนน หลังฝึก
			แบบฝึกชุดที่ ๑			แบบฝึกชุดที่ ๒			แบบฝึกชุดที่ ๓			
			ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	ความคล่องแคล่ว(๕)	ความถูกต้องชัดเจน(๕)	คะแนนรวม(๑๐)	
๑๖.	เด็กหญิงกมลทิพย์ ณ นคร	๕	๓	๔	๗	๓	๓	๖	๓	๓	๖	๕
๑๗.	เด็กหญิงกรรณก ไกรเทพ	๕	๔	๓	๗	๕	๔	๙	๓	๔	๗	๕
๑๘.	เด็กหญิงกัญจนานุช บัวเพชร	๔	๔	๓	๗	๔	๔	๘	๓	๔	๗	๕
๑๙.	เด็กหญิงกนกมล พลวัฒน์	๔	๔	๓	๗	๔	๔	๘	๔	๔	๘	๕
๒๐.	เด็กหญิงกานต์สินี สวัสดิ์รักษา	๔	๓	๔	๗	๔	๕	๙	๔	๔	๘	๕
๒๑.	เด็กหญิงชรินทร์ทิพย์ สิทธิโรจน์	๔	๓	๔	๗	๕	๔	๙	๔	๔	๘	๕
๒๒.	เด็กหญิงชญานันท์ ศรีเทพ	๔	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๓	๔	๗	๕
๒๓.	เด็กหญิงพร้อมเพชร รงรักษ์	๔	๓	๔	๗	๔	๕	๙	๓	๔	๗	๕
๒๔.	เด็กหญิงพัชณี นุ้ยเอียด	๔	๓	๓	๖	๔	๔	๘	๓	๔	๗	๕
รวม		๔๑	๘๐	๘๖	๑๖๖	๘๔	๙๐	๑๗๔	๗๗	๘๙	๑๖๖	๑๑๔
ค่าเฉลี่ย		๓.๔๑๖	๓.๓๓๓	๓.๕๕๖	๖.๘๓๓	๓.๕	๓.๗๕	๗.๒๕	๓.๒๐	๓.๖๒๕	๖.๘๓๓	๔.๗๕
ร้อยละ		๗๕.๘๓	๖๖.๖๗	๗๑.๖๗	๖๘.๓๓	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๗๒.๕๐	๖๘.๓๓	๗๔.๓๓	๖๘.๓๓	๗๕.๐๐

เกณฑ์การให้คะแนน รวม ๑๐ คะแนน

๕ คะแนน ความคล่องแคล่ว

(๐ คะแนน = ปรับปรุง ๑ คะแนน = พอใช้ ๒ - ๓ คะแนน = ดี ๔ - ๕ คะแนน = ดีมาก)

๕ คะแนน ความถูกต้องชัดเจน

(๐ คะแนน = ปรับปรุง ๑ คะแนน = พอใช้ ๒ - ๓ คะแนน = ดี ๔ - ๕ คะแนน = ดีมาก)

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการสรุปวิจัยได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีการพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยที่ดีขึ้นสังเกตจากการผลวิเคราะห์ในตาราง ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย มีการพัฒนาขึ้นร้อยละ ๗๕

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของจากกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ที่ดีขึ้น จากคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเป็น ๓.๗๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๘๓ และคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ยเป็น ๔.๗๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๕ ซึ่งเป็นตามผลที่คาดหวังไว้

จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ดีขึ้น นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ดีขึ้นนี้ไปใช้กับการอ่านเพื่อศึกษาในวิชาอื่น ๆ ได้ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น และมีผลการพัฒนาการเรียนในรายวิชาภาษาไทยดีขึ้น รวมทั้งยังสามารถนำไปบูรณาการในรายวิชาอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทั่วไป ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ให้มีคำศัพท์ยาก และมีเนื้อที่ยาวกว่าเดิม เพื่อที่จะได้ให้นักเรียนพัฒนาทักษะและมีการฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น
๒. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
 - ๒.๑ ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
 - ๒.๒ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย กับห้องอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ ที่เรียนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น
 - ๒.๓ ควรใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกทักษะ เพื่อให้ได้ผลและประสิทธิภาพที่ดี

ภาคผนวก

แบบทดสอบก่อนและหลังฝึก
วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้อง
แบบที่ ๑

๑. เดียดนันท์	๒. ชะล่า	๓. กริยา	๔. ร้องรำ
๕. เกษตรกรรม	๖. เรียบร้อย	๗. ตรวจตรา	๘. ศรีสยาม
๙. ครึ่งครว	๑๐. ไตรภคราก	๑๑. ไตรรัตน์	๑๒. รัตนตรัย
๑๓. ได้ฝุ่น	๑๒. เครีทเคร์	๑๓. ไถ่ถอน	๑๔. ซ่อมแซม
๑๕. ทรวคทรง	๑๖. คฤหิณีจ	๑๗. พระนุบำรุง	๑๘. ทบวง
๑๙. เทศนิศ	๒๐. ชุรการ	๒๑. ชำรงรงค์	๒๒. เนรนาศ
๒๓. บัณทิต	๒๔. ปริมปรา	๒๕. ปริศนา	๒๖. พัลวัน
๒๗. อัปตบ	๒๘. ละเอียตลออ	๒๙. ส่วนรวม	๓๐. อนาคต

แบบที่ ๒

“ในสังคมประชาธิปไตยควรหาข้อยุติในลักษณะของการร่วมกันคิด
และร่วมมือกันอภิปรายโดยใช้ข้อมูลอย่างรอบด้าน
มีการพิจารณาเหตุผลของแต่ละฝ่ายด้วยความเป็นธรรม
ข้อเสนอของฝ่ายใดมีเหตุผล และมีความเป็นไปได้มากกว่า
ก็จะนำไปปฏิบัติต่อไป”

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. กรกฎ	๒. ชุกชี
๓. กรมขุน	๔. พลชีพ
๕. กุณที	๖. ภรรยา
๗. เวียบเวียง	๘. ปฐมวัย
๙. รื่นเริง	๑๐. เณวช
๑๑. ขวนขวาย	๑๒. นิคหิต
๑๓. ชัคสมาธิ	๑๔. สตรี
๑๕. คนธรรม	๑๖. แจ่มแจ้ง
๑๗. จุนสี	๑๘. สร้างสรรค์
๑๙. ชักเย่อ	๒๐. พร้อมเพรียง

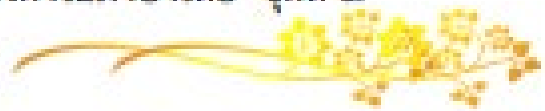
แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ โดยเน้นออกเสียงคำที่ขีดเส้นใต้ให้ถูกต้อง

๑. ประเพณีกวนข้าวทิพย์เป็นประเพณีหนึ่งที่คนไทยปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน
๒. สังข์ทองแม้จะเป็นลูกกษัตริย์แต่ต้องตกกระทำลำบาก
๓. ตำรวจปราบปราม ตรวจตราอย่างเข้มข้น
๔. ดิถีหลังนี้แม้จะสร้างใหม่ แต่ก็มีรอยร้าวอยู่หลายแห่ง
๕. สิ่งปลูกสร้างจากบ้านเรือนและโรงงานไหลลงแม่น้ำสำคัญ
๖. เช้าวันนี้จะเริ่มต้นด้วยการบรรยายวิชาปรัชญา
๗. ยาน้ำเป็นมหันตภัยที่น่ากลัวและกำลังเติบโตไปกับอนาคตของชาติ
๘. พระพุทธรูปปางห่มผ้าเหลืองเสด็จขึ้น
๙. การซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นการออมอย่างหนึ่ง
๑๐. น้ำท่วมหรือที่บางคนเรียกว่า น้ำหลากถือเป็นภัยธรรมชาติ

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ โดยออกเสียงคำที่ขีดเส้นใต้ให้ถูกต้อง

บทเรียนของบุญทวีก

ในชีวิตของคนเรามีประสบการณ์ที่น่าจดจำหลายเรื่อง บางเรื่องเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมยินดี บางเรื่องเป็นสิ่งที่ควรยึดเป็นบทเรียน ดังเช่นเรื่องบทเรียนของบุญทวีก

บุญทวีกเป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาแฉ่ร่มแฉ่ซ้อย เธอชอบแต่งตัวอะริอว่าม จนใครๆคิดว่าเธอวิดวาร์ เธอเป็นคนมีหิฮิ ไม่เชื่อคำเตือนของผู้ใดจนถูกปรามาสจากคนรอบข้าง ว่าจะเรียนไม่สำเร็จ เธอคิดว่าทุกคนเป็นคนปรปักษ์ต่อเธอ แต่แล้ววันหนึ่งเธอก็พบกับวิถุคการณในชีวิต เธอถูกชายคนหนึ่งที่ยังไม่สร้างมาแสดงความกักขณะจนเธอเกือบพลาดท่าเสียที ตั้งแต่นั้นมาเธอจึงเข้าใจความหวังดีของทุกคนที่คอยเตือนเธอตลอดเวลา

บทเรียนของบุญทวีกครั้งนี้ เราทุกคนสามารถนำมาเป็นคติในการดำเนินชีวิตได้ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีอันตรายอยู่รอบด้าน หญิงสาวทุกคนต้องระมัดระวังการแต่งกาย เพราะเธออาจจะไม่โชคดีอย่างบุญทวีกก็เป็นได้

บรรณานุกรม

- บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (๒๕๕๕). *หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- อักษรเจริญทัศน์ อจท. *หลักภาษาและการใช้ภาษา น.๑*. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนา.
- _____. (๒๕๕๑). *หลักภาษาและการใช้ภาษา น.๑*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนา.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (๒๕๔๓). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไม่ปรากฏผู้แต่ง. (๒๕๕๔). *หลักการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย* . (ออนไลน์). แหล่งที่มา
<http://www.Kannikakangnikanikhad.blogspot.com> (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)